aſtricti ad ꝯſūmacōnē huius edificij ſe pſcōs exhibeāt Nō ſolū p̄dicaui pacē tuā o iheruſalē ſȝ Propter te q̄ es domus dei q̄ſiui et attraxi (p̄dicādo ꝟbū ſalutis multos ciues ad te ut electoꝝ numerus citius op̄eretur.

Pſalmus. Cxxij. in quo monet ad aſcēſū ꝟtutū. Propheta in perſona viri iuſti.

Ad te leuaui oculos meos

cordiſ a corporis (q̄ habitas in celis) vñ credimus ſe ire nr̄m p̄ſidiū Et oñdēſ quō leuauit ait. Ecce ſicͭ ocli ſuoꝝ) auxilio indigētiū (in manibꝫ dñoꝝ) ut aliq̄d bn̄ficiū ab ipis recipiāt. vel ſi puniūtur liberētur. Itē. Sicut ācille ſimiliter in manibꝫ dn̄e) reſpiciūt (ita oculi nr̄i) nūq̄ a cōtēplacōe eius deſcēdēt (quouſqꝫ miſereatur nr̄i) a tribulationibꝫ liberādo. vel q̄cunqꝫ bn̄ficia largiendo.
Et ideo. Miſerere nr̄i dn̄e) qꝛ corpus nr̄m paſſioībꝫ laborat (miſerere nr̄i) qꝛ animus nr̄ opprobrijs affligitur/ necē ē ut miſerearis qꝛ abūdāt paſſiōes in quibꝫ (deſpecti ſumus et deriſi a malis) deridētur eni fideles ab heȓeticis/ paupes a diuitibꝫ/ hūiles a ſupbis. Ideo etiā miſerere qꝛ nō tm̄ corpus ſȝ. Anima repleta ē amaritudie multū) ut nulla ps eius ſit immunis (ſumus eni opprobriū abūdātibꝫ) .i. diuitibꝫ huius ſcli qui deridēt paupes (et deſpectō ſupbis) q̄ deſpiciūt humiles.

Pſalmus. Cxxiij. in quo monet omne bonum noſtrum deo eſſe aſſcribēdum.
Iuſti ꝯgnoſcētes a ſolo deo liberari a malis huius ſeculi dicunt.

Dicat nūc iſrahel populus dñi gratias agens (niſi qꝛ dñs e=
rat in nobis) p ſpālē auxiliū nullatenus euaſiſſemus.
Niſi qꝛ dñs erat in nobis. Cū inſurgerēt carnales ho
mines pſequēdo nos/ forte viuos deglutiſſent nos.
Itē niſi qꝛ dñs erat in nob. Cū exardeſcēt furor eoruꝫ
in nos/ fere inūdacō tribulacōnū abſorbuiſſꝫ nos)
Quia dñs erat in nob. Anima nr̄a pertranſiuit) illeſa
(torrentē) pſecucōis. dices tu aliquis qꝛ etiā ſi dñs non
fuiſſet in nobis (anima nr̄a ptranſiſſꝫ) impetū tēptacōnū
aut furias demonū aut impiorum hominū perſecutiones
humana virtute intolerabiles. certe non.
Imo qꝛ trāſiuit auxiliāte deo/ ſit Bndictus dñs/ qui
nō dedit nos in venacōe dentibꝫ crudelitatis eorum.
Et qꝛ ſua grā. Anima nr̄a ſic paſſer) qñqꝫ eripitur de
laqo (erepta ē de laqo venātiū) ſpirituū malignoꝝ qui
ad venādū aīas laqos extēdūt in ꝯcupiſcētijs ſeculi et
dulcedine pn̄tis vite. ¶ Et nō tm̄ aīa erepta ē ſed.
Laqus ꝯtritus ē) p dn̄m qꝛ pſecucōes ſanctoꝝ ad
nichilū redacte ſūt/ cū capere nequnt quos decipe tem
ptabāt (et nos liberati ſumus) ¶ Qui gaudētes et exul
tantes ꝯfitemur qꝛ. Adiutoriū nr̄m in ɏtute dei eſt.

¶ Pſalmus. Cxxiiij. in quo monet ꝯfidere in ſolo deo.
Quā aūt bonū ſit cōfidere in dño patet quoniam.

Qui cōfidūt in domino toto corde habitantes
fide caritate formata ī hieruſalē ſpūalē. ſ. eccīaꝫ (nō ꝯmo
uebitur) a bono ꝓpoſito ſiue a xp̄o (ſicut nec mons ſyon)
id eſt xp̄us in quo fundata eſt ipſa eccleſia.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf